

In Memoriam Dr. Somogyi Tamás Gyula (1925-2020)

Mély fájdalommal tudatom, hogy férjem **dr. Somogyi Tamás Gyula** türelemmel viselt, hosszantartó betegség után, életének 96. évében 2020. augusztus 29-én otthonában megtért teremtőjéhez. Személyében nemcsak egy országosan elismert venerológus bőrgyógyász, hanem egy polihisztor távozott.

Dr. Somogyi Tamás Gyula 1925. április 17-én született Budapesten. Élete első 5 évét Berlinben töltötte (újságíró, színpadi szerző, jogász édesapja 1920-1930 között sajtóattaséként dolgozott Berlinben).

Középiskolai tanulmányait Gödöllőn a Premontrei gimnáziumban, ill. a Toldy Ferenc és a mátyásföldi Egyesületi Corvin Mátyás gimnáziumban végezte. Férjem szavát idézve „Orvos ügy lettem, hogy jogásznak készültem. 1944-45-ben a debreceni egyetem jogi karának voltam a hallgatója. 1944-ben behívtak egyetemi munkaszolgálatra, Gyergyóbékáson voltunk. A szakaszban mindenki medikus volt, csak én voltam jogász. A háború vérvizatarában az ember inkább orvos legyen, mint jogász. Amikor a kényelmes marhavagonban hazajöttem, beiratkoztam a Pázmány Péter Tudományegyetem Orvosi Karára”. 1951 évben kapta meg orvosi diplomáját. Az István kórház Bőrgyógyászati osztályán

kezdett el dolgozni, később a Budapesti Orvostudományi Egyetem Bőrklínikája került. Itt kell megemlítenem, hogy **1956. október 23-án ügyeletes orvos** volt a Bőrklínikán. Az ügyeleti szolgálata a forradalom eseményei miatt 1 hétig tartott. A betegeket a klinika gondnokával (néhai Gödöny Mihály) a légópincébe szállították. A harci eseményekben sebesülteket, az elhunytakat életük kockáztatásával hozták be a Mária utcából. Dolgozott a Heim Pál gyermekkórház bőrosztályán, továbbá rövid ideig a szentendrei Bőr- és Nemibeteg gondozó Intézetben is. A 60-as évek végén a Mária utcában működő Fővárosi Központi Gondozó Intézet munkatársa volt.

1974-1990 között a Fővárosi Kunutcai Kórház II. sz. Bőrgyógyászati osztály osztályvezető főorvosa (rövid ideig kórház-vezető főorvos is). Hosszú éveken keresztül fővárosi szak-felügyelő főorvos volt, a szakmai kollégium tagjaként is éveken keresztül dolgozott, az MDT vezetőségnek is tagja volt. 1990-ben nyugdíjba vonult.

Szakmát tekintve a syphilis volt a kedvenc betegsége. A 70-es években a syphilises „új hullám” kapcsán igen sok beteget kezeltek az általa vezetett osztályon. Orvostörténeti érdekesség, hogy a Kun utcai kórház

II. bőrosztályán működött az ún. zárt osztály, ahova a nemibetegségben szenvedő nőket (prostituáltakat) utalták be kényszerkezelésre. A syphilis terápiája akkor heteket vett igénybe, a gonorrhoea kezelése sem volt megoldható egy injekcióval!. A diszkriminációnak is felfogható zárt osztályi elhelyezést Somogyi főorvos szüntette meg. Nevéhez fűződik a korai fertőző syphilisban kialakuló lueses eredetű hepatitisek vizsgálata, amelyet hepatológus belgyógyász, pathológus kollégák együttműködésével igazolt. Eredményeiket a világban elsőként közölték a Lancetben, amelyet ma is idéznek a szakirodalomban.

Politikai pályafutása korán kezdődött. Közvetlenül a második világháború után a Független Ifjúságnak, a kisgazdák ifjúsági tagozatának helyi elnöke lett (édesapja Mátyásföldön a Kisgazdapárt helyi elnöke volt). A politikával legközelebb 1989-ben találkozott, amikor is a kerületi MDF összejöveteleire kezdett járni.

Az 1990-es szabad választáson, dr. Somogyi Tamás egyéni képviselő lett a Budapest 10. választókerületben (MDF-egyéni). A szociális, családvédelmi és egészségügyi bizottság tagjaként is igyekezett a hosszú évtizedes egészségügyi tapasztalatát kamatoztatni.

Ahogy említettem polihisztor volt. Érdeklődési területe rendkívül széles skálán mozgott, mindennek utána olvasott és az ismereteket remekül tárolta az elméjében. Különösen szép eredményeket ért el, mint filatelista. 1957 óta a MABÉOSZ (Magyar Bélyeggyűjtők Országos Egyesület) tagja. 1991-től 10 évig a Bélyegvilág – Filatéiai Szemle szerkesztője, haláláig tiszteleti főszerkesztő. 1997 óta a MABÉOSZ tiszteleti tagja, aranyjelvényes. A Magyar Filatéiai Tudományos Társaság (MAFITT) alapító tagja (5.sz. tagsági igazolvány), elnökségi tag, majd 1990-2009 között alelnöke. MAFITT székfoglaló előadását 1993.

január 18-án tartotta „A postai díjmentesség kérdése Magyarországon” címmel. 2012.évtől örökös tiszteleti tag. Gyűjtési és kutatási területei: Frankofón országok (Ország gyűjtemények). Franciaország bélyegei, Magyar díjjegyesek. Igen sok nemzetközi kiállításon ért el előkelő helyezést.

Philatéiai előadások: 1998 évben 1. Ungarisch-Österreichische Philatelisten-Symposium für Postgeschichte (1998. június 6. Magdalensberg/Ausztria)

Somogyi Tamás dr.: Die Portofreiheit in Österreich-Ungarn von 1772 bis 1918.

Bélyegmúzeumban is tartott előadásokat a „*Francia bélyeg története I-IV*”, ill. a „*A heraldika története*”. Ezek az előadások a Bélyegmúzeumban tekinthetők meg.

Philatéia tevékenységét 1999 évben Gervay Mihály díjjal értékelték.

2006 évben életműve elismeréseként ismét Gervay díjban részesült.

A philatéia mellett érdekelte a numizmatika is, amelyet szintén magas szinten művelt.

Dr. Somogyi Tamás a háború előtt és alatt nevelkedett. Az életre pap tanárai és elsősorban édesapja tanította. Hite szerint minden emberre egyedi, pótolhatatlan értéként tekintett, legyen gyermek, fiatal vagy nyugdíjas. Orvosi hivatását áthatotta a humánus, az emberek tisztelete és szeretete. Karizmatikus egyéniség volt.

„*Hittel, reménnyel gazdagon
Indult nem földi úton,
Egy volt közös szent vigaszunk
a LÉLEK ÉL: találkozzunk!*”
(Arany János)

Dr. Várkonyi Viktória